

På Begäran

av bl.a. John-Olof Majling, Lennartsfors, har vi bett märket BIX göra en »grej» om vår legendariske målvakt och lika legendariske ishockeybamsing Svenne Berka. Svenne har varit aktuell även på senare år, sedan han så svårt skadades av en påkörande bil och för inte så länge sedan påbörjade nyblivne 50-åringen en ny rekonvalescentperiod i England, sedan en landsomfattande insamling vunnit en storartad anslutning.

■ BERKA FORTSÄTTER, och jag återger vad han sa till mig den gången, då kanske en och annan av dagens burväktare kan ha nytta av hans synpunkter.

Berka har ordet igen:

— Men missförstå nu inte vad jag sagt. För att man blir lite teatralisk ska man inte spela teater under matcherna. Men många gånger kanske det ser tillgjort ut från läktarna när målvakten fångar bollen och därefter rullar några varv efter att ha kastat sig. Detta är emellertid en rent praktisk skyddsåtgärd, för kastar man sig och faller platt på marken, så kan man ju ta å sätta sej å räkna dom brutna revbenen efteråt. Ett nerslag efter en kastning får nämligen inte vara stumt. Då blir man mörbultad i hela kroppen, men just genom att man rullar runt något varv eller »ormar» sej i nerslaget så mildrar man stöten mot marken.

■ SIN »LEKTION» avslutade Svenne med dessa ord:

— *A den som inte tror på vad jag sagt kan ju ta reda på hur man utexaminerade fallskärmschoppare till kriget. Bland de första saker dom fick lära sig var att man inte får falla platt mot marken utan måste rulla runt efter nerslaget. Så*

Tog Tyskland "rätt ner"

1941 spelades en mycket uppmärksammad match på Råsunda-stadion, då Sverige mötte Tyskland och vann med 4—2! Svenskarna höll ett mördande tempo och sköt mycket bra. Garvis Carlsson var bäste man på plan och laget hade ovanstående uppställning i sin helhet: (fr. v.) Malte Mårtensson, Erik Persson, Mulle Holmqvist, Masse Holmqvist, Garvis Carlsson, Ake Andersson. Knästående fr. v. Arvid Emanuelsson, Harry Nilsson, Svenne Bergquist, Börje Leander (som efter paus ersatte skadade Hilding Gustafsson), Karl-Erik Grahn

de så. Man får ta vetenskapen till hjälp för att freda sej mot sina belackare.

Säkert skulle Svenne med sin fina blick och sitt kalla huvud kunnat bli en utmärkt målvaktsinstruktör. Men ett oblikt öde ville, som bekant, annorlunda.

■ SIN SISTA LANDSKAMP gjorde Svenne 1942 på Råsunda. Om den matchen skriver Gunnar Gren i sin bok »Från Gröna Vallen till Wembley»:

»Att landslaget hamnat i en återvändsgränd fick vi ett